

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum
Qvae Historiam Complectitur vniuersæ Paßionis Dominicæ

Puente, Luis de la

Coloniae, 1614

Med. 14. De sex rebus mysticis, quas Christus in panis & vini
consecratione adhibuit, ac dixit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54653)

MEDITATIO XIV.

DE SEX MYSTICIS REBUS,
 quas in panis & vini consecratione
 Christus Dominus fecit,
 dixit q̄.

PUNCTVM I.

ONSIDERANDVM primò, Christum Dominum nostrum extrema vultus grauitate modesta, ac deuota, quæ posset suis discipulis admirationem & reuerentiam adferre, accepisse ex mensa sanctissimis & venerandis *suis manibus panem* vnum; quem, etsi in mensa manentem consecrare potuisset, voluisse tamen ambabus manibus illum accipere, vt ea ratione ostenderet, eiusdem in corpus suum conuersionem, opus esse omnipotentiae & liberalitatis suae; vnumq; ex suis operibus meritorijs, quae ipsius manibus significantur.

I.

PRIMUM enim erat opus omnipotentiae ipsius, quæ DEVS erat; & Potestatis Excellentiae, quam habebat, quæ erat homo, à Patre sibi datam. a *quia omnia dedit ei Pater in manus* quibus stupendam hanc effecit mutationem, ita, vt idem ipse seipsum in propriis manibus totum & integrum haberet; manensq; ipse in

loco suo; totum tamen se & integrum, manus
discipulorum traderet, ut ipsum comederent.
O diuinæ potentia magnitudinem! *ô b muta-* b *Psal. 76. 11*
tionem dextera excelsi! gaudeo, saluator mi,
quod manus tuæ ad eò, sint potentes: muta me,
Domine, & transmuta dextera tua, ut su-
perni huius panis virtutem recipiam.

II.

DEINDE infinitam quoque manuum sua-
rum liberalitatem hic ostendit: nam, ut teste
Dauid, *c Ps. 103. 27.*
esiam in tempore opportuno: eòq, aperiète ma- c *144. 15.*
num suam, omnia implentur bonitate & bene-
dictione, sic etiam liberalissimè cælestem hunc
panem nobis dat, ambas manus aperiens, ut
nos virtutibus & benedictionib⁹ repleat. Quæ
maior liberalitas esse potest, quam ut se totum
& integrum nobis tradat, nihil sibi referuans,
in pretium, alimentum & focium nostrum, idq;
totum omnino gratis, & nullo suo emolumen-
to, sed solum quod bonus sit ac liberalis! Hac
consideratione, petâ supplex ab hoc Domino,
dari mihi sanctissimas illas man⁹, quas ex oscu-
ler, ob tot beneficia, quæ in me conferunt, glo-
riam ei tribuens, propterea quæ illis operatur.

III.

FUIT denique hoc opus manuum ipsius, quia
suis meritis, & manuum suarum laboribus,
sudoreque sui vultus, hunc panem lucratus
est, quem dedit nobis ad vescendum; simul
volens panem hunc non otiosorum hominum
sed laborantium, *d Ps. 127. 2.*
qui labores manuum sua-
rum manducant, cibum esse, qui propterea
beati sunt, & bene illis est. Quare ad eum

edendum disponere nos oportet bonorum operum exercitationibus; & postquam sumptimus, prosequi laborem manuum nostrarum, in ipsius obsequio. O Adam cælestis; qui sicut alter ille terrenus laborasti, & sudasti, ut panem lucrareris, quem tuis filiis esses traditurus, laudo te & glorifico, quia mihi das gratias, quod tu tam caro pretio comparasti, ac tanta tui defatigatione fuisti lucratus. Iustum est, Domine ut & ego laborem manibus meis, ne diuini huius panis indignus efficiar: scriptum est enim, *e quoniam si quis non vult operari, nec manducet.*

e 2. Thef. 3.
10.

PUNCTVM II.

I.

CONSIDERANDVM deinde, quod Christus Dominus noster accipiens panem in manus suas, eleuauerit oculos suos in cælum, ut significaret, panem, quem dare illis disponebat, non terrenum esse, sed cælestem, panem Angelorum, & super substantialem, ab æterno suo patre datum, ut impleteret, quod promiserat in suo sermone quando dixit, *a non Moyses dedit vobis panem de cælo, sed pater meus dat vobis panem de cælo verum. Ego sum panis viuus, qui de cælo descendi.* Et sic oculos leuat in cælum, ut suos discipulos, & nos moueat, ad corda nostra, cum magnis affectibus spei, charitatis, & puritatis leuanda, sperantes cælestis nostri patris, qui in cælis est, cibum; eum petentes affectuosa oratione

a Ioan. 6. 32.
et 51.

& nos

& nos ipsos disponentes, ad illum cum puritate vitæ cœlestis accipiendum; facientes quod Ecclesia in Præfatione Missæ monet, *Sursum corda*; ad quod respondemus, *habemus ad Dominum*. O Pater noster, qui es in cœlis, eleua corda nostra, vbi tu es; & da nobis hodie panem hunc super substantialem, qui de cœlo descendit, vt vitam cœlestem daret mundo.

II.

STATIM *Gratias egit* æterno patri, pro tam insigni beneficio, quod ipse manibus mundo conferebat, dando ei hunc panem in cibum & nutrimentum: hac via nos docens, panem hunc magnis gratitudinis affectibus, ante & post sumptionem elicitis esse comedendum: ideo enim appellatur Eucharistia, quod significat gratiarum actionem. O quàm feruentem gratiarum actionem fecerit Christus in illa hora! nam si pro pane hordeaceo, quem dedit quinque millibus hominum in deserto gratias egit; quanto maiores, & maiori affectu plenas egisse credendus est, pro pane hoc cœlesti, quem dabat omnibus hominibus, in deserto huius mundi! nam ad beneficii mensuram crescit eius gratitudinis affectus. Et si quidem ego quantas debeo, agere non possum; offeram, tamen quas ille patri suo egit, & sacramentum recipiam, quod ipse in hunc finem instituit.

III.

Hoc facto, *panem benedixit* ita, vt non solum patrem suum benedixerit benedictione laudum, & gratiarum actionis; sed ipsum panem benedictione orationis, effectricis eius

M 5 quod

quod benedicebat. Nos benedicimus alicui rei desiderio & oratione optantes ei bonum ali quod; & petentes à Deo ut illud donet: At Christus Dominus noster benedicit panem, non solum à Patre petens conuersione & transmutationem, quam ex eo facere cogitabat; sed communicans ei virtutem diuinam, bonumq; adeo grande imprimens, quale erat, illum in proprium suum corpus permutare, & facere principium & causam benedictionu spiritualium, quæ per ipsum de coelo descendunt ad nostram salutem. O efficacitatem benedictionis Christi! benedic mihi Saluator mi, si quidem tuum benedicere, est etiam benefacere; ut per te benedictus, perueniam ad Sacratissimum hunc panem edendum; & particeps fiam benedictionum, quas per illum nobis tribuis.

IV.

FREGIT præterea panem: quia non sine magno mysterio integrum ex mensa accepit; quem frangens, dedit suis Apostolis: ut significaret primum, omnes eandem escam manducare, & omnes eundem potum bibere, ideoq; omnes vno eodemque amore coniunctos esse debere: quod omnes inter se vnum essent: Item ut intelligeremus, panem illum posse diuidi, eo manente integro, quod intus latebat: nam in quavis parte totum corpus erat, & in singulis panibus, quos singulis Apostolis dabat, tantum erat, atque in ipso toto pane. Et denique, ut significaret, diuinum hunc panem, non esse integrum, & ita in confuso comedendum; sed fractum & conminutum meditatione, arteque

conli

considerando, quidquid in eo latet, carnem videlicet ipsius Christi, sanctissimam eius animam, sanguinem pretiosum, eius diuinitatem, & omnia eius merita; & singula horum seorsim perpendere, idem est, atque panem hunc spiritualiter diuidere ad comedendum. O Redemptor mi, ego, vt paruulus, non scio panem hunc diuidere; nec non diuisum debeo comedere: tu ergo illum mihi tua manu diuide; vt cum fructu illum comedam, presentiens minutim, quod in eo continetur.

PUNCTVM III.

VLTIMò considerabo, Christum Dominum, postquam panem fregisset suis discipulis dedisse, dicentem: *Accipite & comedite: HOC EST CORPVS MEVM.* In quo perpendendum est illud verbum: *dedit q̄, discipulis suis.* O pretiosissimum donum! in quo illis dedit, quidquid erat, & habebat; idque ex mera gratia, quia propensissimus est ad dandum! O Charitatem infinitam! O bonitatem immensam: quæ hic non se sibi vult; sed se vult vt nobis se donet! O dator liberalissime, da te metipsum mihi: siquidem & ego tuus sum discipulus, & quamuis tale donum non promeritor; sed benè noui, te non hoc propterea nobis dare, quia illud promeremur; sed quia tu bonus es, ac delectaris, tantum nobis bonum tribuens, quod omne meritum excedit.

Mox perpendam, tantam fuisse reuerentiam

& esti-

& æstimationem Apostolorum, erga hunc diuinum panem, propter internum veræ fidei lumen, quod illis Christus tribuerat: vt nisi illis dixisset: *Accipite & comedite omnes*, non fuissent illi ausi, vel in manibus accipere: multò minùs comedere, ideoque necesse fuit illis hoc iuberi, ac dici: *Accipite hunc panem: & attendite, non dari vobis solum, vt exosculimini, & adoretis, & super capita vestra illum ponatis, aut instar reliquiarum custodiat, ad vestram cōsolationem: sed vt illum comedatis, & eo nutriamini. Comedite omnes*, nemo se prætextu humilitatis excuset: trado enim illum pro vobis omnibus, qui verè estis mei discipuli: nec solùm præsentibus, sed etiam vsque ad finem mundi futuris. O dilecte mi, siquidem iubes me, diuinum hunc cibum comedere: ego accipiam & adorabo; & postmodum ex obedientia comedam, vt dulci tua præsentia fruar sperans te misericordix & liberalitatis tuæ abundantia, suppleturum indignitatem meam.

¶